

Colofon

Coverfoto's

Marit van Ekelenburg

Auteurs

Rob Blanken, Marit van Ekelenburg, Paul van Hoof, Robin Kraaij, Bjorn van Lieshout, Bob Luijks, Ron Poot, Roeselien Raimond, Kim Reijners, Chris Ruijter, Anita van der Schuit, David Sies

Redactie

Bob Luijks

Tekstcorrectie

Yvonne Bos

Inhoudelijke correctie

Robin Kraaij

Ontwerp, vormgeving en lithografie

Jara ten Hoeve

Druk

Juni 2023

Copyright

PIXFACTORY

ISBN

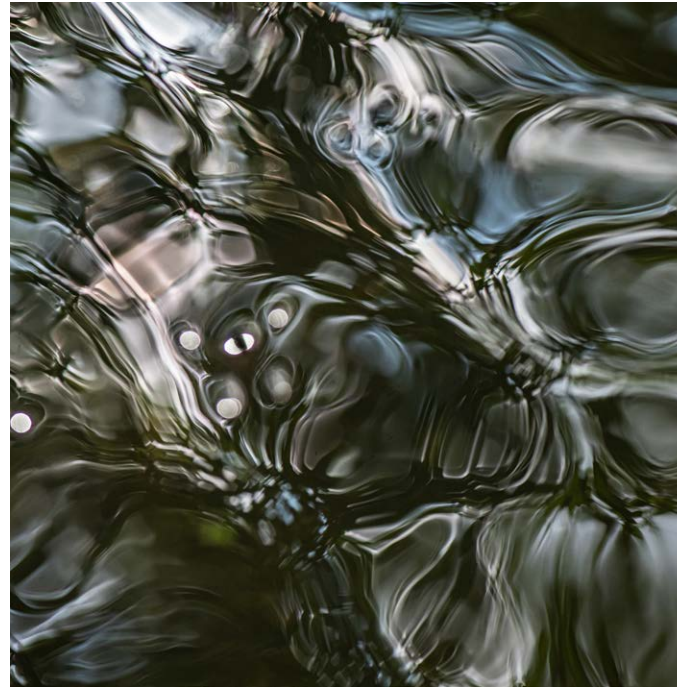
9789079588466

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Dit boek is gedrukt op FSC-papier en geproduceerd met biologisch afbreekbare inkt op waterbasis.

Rob van Blanken.

Rob van Blanken.

Inhoud

Inleiding	Bob Luijks	4	Grote groene sabelsprinkhaan	Chris Ruijter	80
Introductie	Bob Luijks	6	Hooiwagen	Robin Kraaij	82
Ethiek	Ron Poot	12	Hoornaar	Bob Luijks	84
			Junikever	Kim Reijners & Anita van der schuit	86
Aziatisch lieveheersbeestje	Robin Kraaij	16	Kleine glimworm	Paul van Hoof	88
Bergspringspin	David Sies	18	Lederboktor	Bjorn van Lieshout	92
Bijenwolf	Robin Kraaij	20	Mierenpissebed	Robin Kraaij	94
Blaasjeskrab	Robin Kraaij	22	Minuscuul wespje	Chris Ruijter	96
Bladluizen	Chris Ruijter	24	Muggen	Chris Ruijter	98
Bladmineerders	Rob Blanken	26	Polydrusus spec.	Marit van Ekelenburg	100
Blinde bij	Chris Ruijter	28	Rode Amerikaanse rivierkreeft	Paul van Hoof	102
Bolvormig springstaartje	Chris Ruijter	30	Roodbaardroofvlieg	Marit van Ekelenburg	104
Boomhommel	Roeselien Raimond	32	Rosse sprinkhaan	Paul van Hoof	106
Driehoornmestkever	Bjorn van Lieshout	34	Schaatsenrijders	Rob Blanken	108
Elzenhaantje	Ron Poot	36	Schorraas	Bob Luijks	112
Europese bidsprinkhaan	Paul van Hoof	38	Schorsmarpissa	Marit van Ekelenburg	116
Franse veldwesp	Ron Poot	40	Sneeuwvlo	Robin Kraaij	118
Gehoornde metselbij	Chris Ruijter	42	Snorzweefvlieg	Chris Ruijter	120
Gerande oeverspin	Rob Blanken	44	Spinnenweb en de spin	Rob Blanken	122
Gewone barnsteenslak	Robin Kraaij	46	Stokroossnuitkevertje	Ron Poot	126
Gewone mijnspin	David Sies	48	Strontvlieg	Chris Ruijter	128
Gewone regendaas	Marit van Ekelenburg	50	Struiksprinkhaan	Chris Ruijter	130
Gewone slijkvlieg	Chris Ruijter	52	Tuimelaar	Paul van Hoof	132
Gewone steekmug	Bjorn van Lieshout	54	Veldsprinkhaan	Roeselien Raimond	134
Gewone tweevleugel	Chris Ruijter	56	Vensterbankslachtoffers	Rob Blanken	136
Gewone wolzwever	Bjorn van Lieshout	58	Vliegend hert	Paul van Hoof	138
Glanzende houtmier	Bjorn van Lieshout	60	Vuurwants	Bob Luijks	140
Gouden tor	Robin Kraaij	62	Wespspin	Rob Blanken	142
Goudwesp	Marit van Ekelenburg	64	Wijngaardslak	Bjorn van Lieshout	146
Grijze zandbij	Bob Luijks	66	Witpootkronkel	Chris Ruijter	148
Groene bladsnuitkever	Chris Ruijter	68	Wolfspinnen	David Sies	150
Groene gaasvlieg	Marit van Ekelenburg	70	Wrattenbijter	Paul van Hoof	154
Groene rietcicade	Bob Luijks	72	Zanddoorworm	Robin Kraaij	156
Groene schildwants	Chris Ruijter	74	Zwartkopmierenleeuw	Robin Kraaij	158
Groene zandloopkever en strandzandloopkever	Robin Kraaij	78			

Aziatisch lieveheersbeestje

Insecten zijn koudbloedig, ze kunnen zichzelf niet warm houden en hebben de warmte van de omgeving nodig om actief te kunnen zijn. In de zomer is dit geen probleem, maar als de winterkou intreedt, moeten insecten alles op alles zetten om niet te bevriezen. Veel insecten overleven als ei, larve of pop, diep weggestopt in de grond in de hoop niet te bevriezen, te beschimmelen of uit te drogen. Aziatische lieveheersbeestjes kiezen voor een knussere aanpak: ze verzamelen zich in grote groepen dicht tegen elkaar aan en wachten zo op betere tijden. – Robin Kraaij

Ingrediënten

Macro-objectief.

In de winter lijkt de natuur op het gebied van kleine dieren uitgestorven. Toch kun je ineens tegen een leuke verrassing aanlopen. In mijn geval tilde ik een losliggend stuk schors op van een omgevallen boom in een uiterwaard. Waar ik verwachtte misschien een pissebedje of een verdwaalde regenworm tegen te komen, zag ik een explosie van kleur. Het ging om Aziatische lieveheersbeestjes en gewone rookwantsen. Deze diertjes staan erom bekend dat ze in de winter massaal bij elkaar kruipen en zo bevriezing voorkomen.

Omdat de lieveheersbeestjes in diepe winterrust zijn, kun je rustig fotograferen en verschillende hoeken proberen. Ze zullen niet weglopen. In dit geval is het ook goed om de dieren niet te verstoren. Leg de losliggende schors altijd weer netjes terug zodat het overwinteren zonder problemen zal lukken. Geen zin om helemaal de natuur in te trekken in de winter? Er is een oplossing die dicht bij de warme chocolademelk is: de lieveheersbeestjes trekken vaak ook huizen en schuurtjes in en zoeken dan een plek achter bijvoorbeeld de gordijnen. Zo kun je dit bijzondere gedrag soms zelfs vanuit de luie stoel op de foto zetten!

Wetenschappelijke naam

Harmonia axyridis

Kenmerken

5-9 mm. Heel variabel lieveheersbeestje. Er zijn meer dan 200 kleurvarianten bekend. De onderkant van het lieveheersbeestje is altijd donker met lichtere randen. Bij de dekschildjes loopt een deuk over de

achterkant. Deze deuk kan erg opvallend zijn.

Door de enorme variatie aan kleur zijn Aziatische lieveheersbeestjes makkelijk te verwarren met andere soorten. Het Aziatisch lieveheersbeestje is een exoot en concurreert met inheemse lieveheersbeestjes.

Waarneming-ID

8953

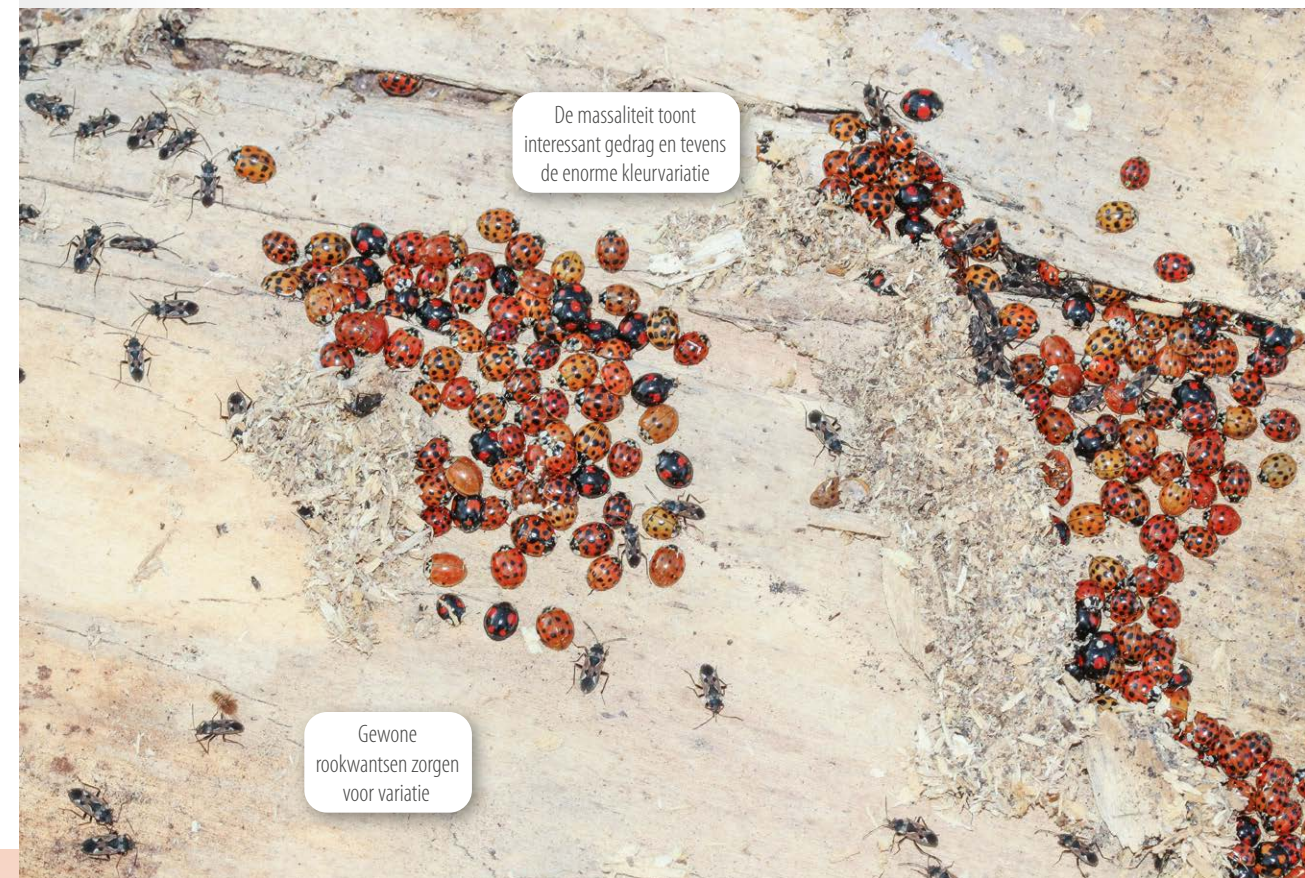
Zeldzaamheid

Zeer algemeen

Waar en wanneer

Het hele jaar te vinden door het hele land. Ook veel rondom bebouwing in steden en dorpen.

GEZELLIGHEIDSDIEREN IN DE WINTER

De massaliteit toont interessant gedrag en tevens de enorme kleurvariatie

Gewone rookwantsen zorgen voor variatie

100mm; 1/125s bij f/10; ISO 400. 21 februari.

Bergspringspin

Springspinnen zijn geweldige beestjes om te fotograferen. Met hun grote ogen en korte pootjes maken ze een schattige indruk, terwijl het natuurlijk fantastische roofdiertjes zijn. De bergspringspin is hiervan een mooi voorbeeld. – David Sies

Ingrediënten

(Ultra)macro-objectief, tussenspinnen, flitser i.c.m. diffuser, goed oog.

De springspinnenfamilie is de grootste van alle spinnenfamilies. In Nederland kennen we zo'n vijftig soorten. Genoeg om te zoeken en te ontdekken dus. De naam van dit kleine springspinnetje doet vermoeden dat het een exoot is die per ongeluk uit de Alpen in onze lage contreien is verzeild. Toch is dat niet het geval. De soort komt in heel Europa voor. De bergspringspin is enorm klein: ze wordt maximaal 3,5 millimeter groot.

Met kleine kriebelbeestjes is vertragen misschien wel de effectiefste tactiek om ze te vinden. Lopend zie je bijna niets, stilstaand zie je wat bewegen en na vijf minuten op je knieën gaat er plotseling een wereld voor je open. Zo kwam ik ook de eerste keer dit spinnetje op het spoor. Ik zag iets bruingrijs op de

bruingrijze ondergrond bewegen, maar raakte het meteen weer kwijt. Door met mijn hand een zachte veegbeweging vlak boven de grond te maken, zag ik het spinnetje plotseling weer springen. Plat op mijn buik en met mijn andere hand afschermend zodat het er niet vandoor ging, kon ik wat foto's nemen.

Zo saai als het spinnetje vanboven is, zo opvallend is dit mannetje aan de voorkant. De witte beharing op de palpen en de felrode kop maken deze spin tot een van de mooiste springspinnen van Nederland. Om de spin goed op beeld te krijgen, is mijn zelfgemaakte diffuser een onmisbare metgezel. Licht heb je met deze kleine beestjes altijd nodig. De aansluiting op de flitser is gemaakt door een Pringlesbus en de 'lichtbak' van een rijstbakje van de Chinees aan elkaar te tapen.

Wetenschappelijke naam

Talavera petrensis

Kenmerken

2-3,5 mm. Het mannetje heeft een roodbruin voorlichaam en zwarte tasters met opvallende lange witte haren. Tussen de ogen is hij prachtig roodoranje. Het

vrouwtje is over het hele lijfje zwartbruin behaard en heeft licht gelige tasters.

Waarneming-ID

23877

Zeldzaamheid

Zeldzaam

Waar en wanneer

In zandige open heidegebieden, maar ook hoog in de Alpen boven de boomgrens. Je kunt ze in de lente en zomer vinden, de vrouwtjes soms tot in de herfst.

SCHATTIGE SCHOONHEID

60mm (i.c.m. 1,6mm-tussenspinnenring); 1/250s bij f/6.3; ISO 200.

De bergspringspin is enorm klein.

Bladluizen

Zonder macro-objectief kom je er niet aan te pas bij dit onderwerp: de bladluis. Of eerder, het meervoud daarvan. Op zichzelf niet een heel spannend diertje, maar met het juiste idee is er zeker wel wat van te maken. Een onderschat en ondergewaardeerd onderwerp waar je heel veel kanten mee op kunt. Het drama voor je planten is omgekeerd evenredig aan de veelzijdigheid voor je foto's! – Chris Ruijter

Ingrediënten

Ultra-macro-objectief, hoge diafragma waarde, windstil weer, externe flitser, statief, plamp/klem.

Dit beeld zat lang in mijn hoofd voordat ik eindelijk de kans had om ermee aan de slag te gaan. Vaak zijn de omstandigheden nét niet helemaal goed. Nét niet perfect. En om deze foto perfect en 'clean' uit te voeren zijn die omstandigheden wel nodig. En dan gaat er ook een zekere leercurve aan vooraf. Ik leg het je uit!

Ten eerste moeten er niet één, niet twee, maar een heleboel bladluizen aanwezig zijn. Nu is dat vaak geen probleem, gezien de aard van het beestje, dus dat heb je al snel getackeld. Echter, daarnaast zijn er nog een aantal variabelen. Het blad waar ze op zitten moet voldoende doorschijnend zijn, zodat het licht van de flitser erdoorheen kan gaan. Bij het blad van riet, op deze foto, is dat het geval. Vinkje gezet. De hoogte waarop ze zitten is ook van belang. Te hoog in de plant, waar ze zich vaak ophouden, is lastig fotograferen. Boven je hoofd werken is nu eenmaal niet ideaal. Maar het meest tricky is toch wel het vinden van

een situatie waarin de bladluizen niet te veel van het bladsap hebben gesnoept. Dat doet het blad namelijk enigszins omkrullen. En dat maakt dat de luizen niet met z'n allen in hetzelfde scherptevlak te fotograferen zijn. Stacken is daarbij geen optie, de diertjes zijn daarvoor te beweeglijk.

Probeer het blad zoveel mogelijk te fixeren, zonder dat je het afknipt of scheurt. Doe je dat wel, dan vallen de luizen en/of het blad krult helemaal snel om. Windstil weer of een 'derdehandje' (plamp) aan je statief bieden uitkomst. Gebruik een externe flitser en houd deze op een afstand van ongeveer twintig centimeter achter het blad. Denk er hierbij aan dat je de flitser geheel achter het blad positioneert, anders heb je last van flare. Draai je diafragma vrij dicht (voor voldoende scherptediepte) en experimenteer met de sterkte van je flits. Stel scherp en druk af en doe dat vaak. De mislukkingsfactor is hoog! Maar zoals met zoveel dingen: de aanhouder wint.

Wetenschappelijke naam

Aphidoidea indet

Kenmerken

Kleine insecten met zuigende monddelen. De volwassen exemplaren kunnen zowel gevleugeld als ongevleugeld zijn. Voortplanting zowel met als zonder paring mogelijk. Een determinatiekenmerk zijn de sifons (uitstekende

stokjes/bobbels) aan het vijfde achterlijfsegment. In de Lage Landen komen ongeveer 450 tot 500 soorten voor.

Waarneming-ID

28187

Zeldzaamheid

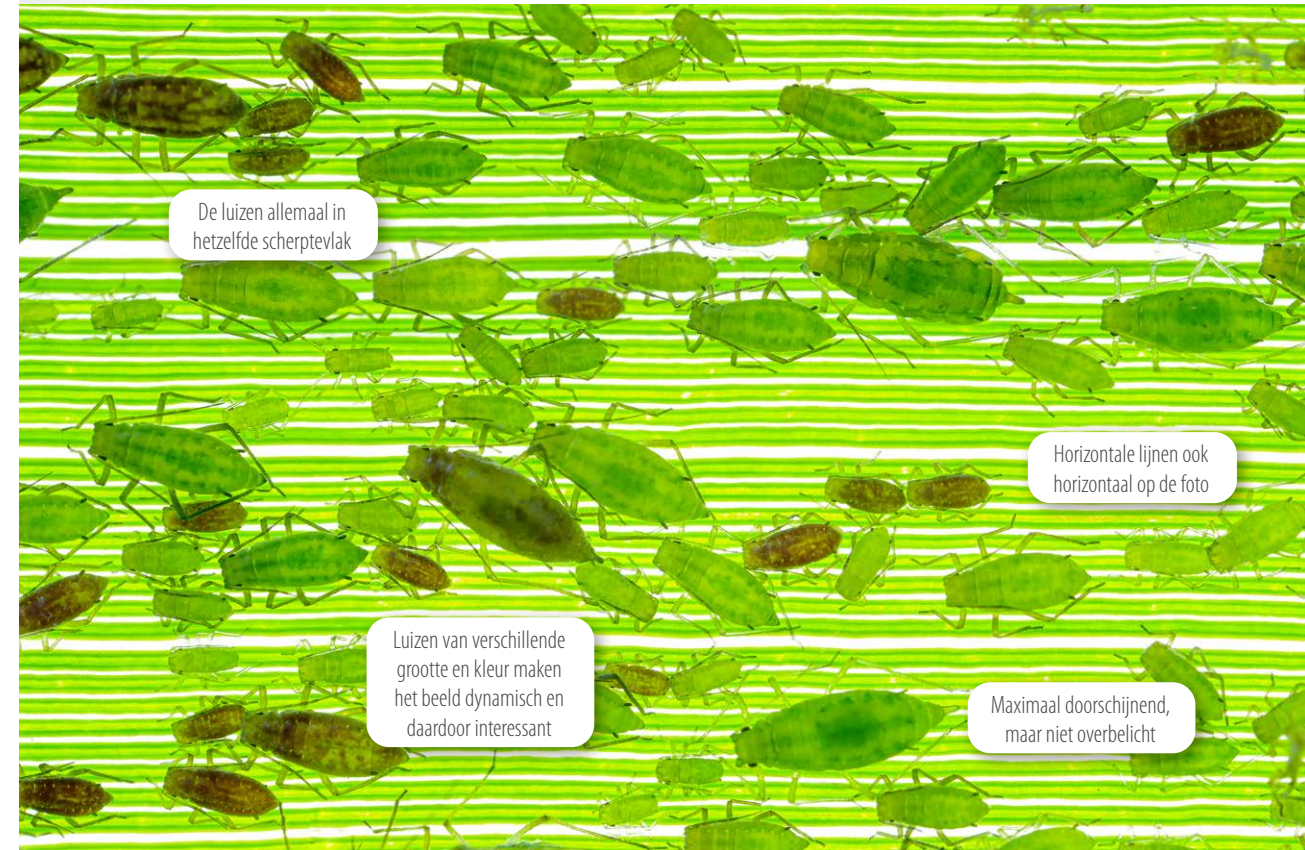
De meeste soorten zijn algemeen voorkomend. Een enkele is zeldzaam. Bladluizen worden

wenig bestudeerd, dus de echte mate van zeldzaamheid is vaak niet bekend.

Waar en wanneer

De meeste bladluizen zijn oligofaag. Ze leven op één of enkele waardplantsoorten, afhankelijk van de soort. Ze zijn jaarrond te vinden, maar in het warme seizoen makkelijker.

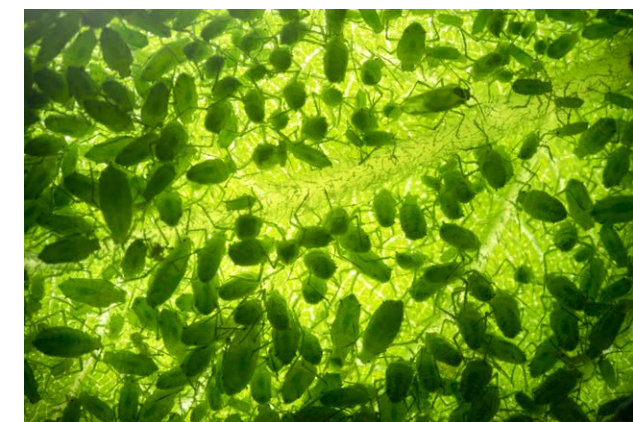
DOORSCHIJNEND GEFLITST

Het contrast tussen de chaos van de luizen en de orde van de horizontale lijnen maakt dit beeld wat mij betreft interessant. 25mm; 1/160s bij f/8; ISO 320. 23 juni.

Goed belicht, mooie lijnen, maar te weinig luizen!

Te veel luizen en niet allemaal in hetzelfde scherptevlak.

Bladmineerders

Mineergangen worden in bladeren gevormd door de larven van bladmineerders. Deze gangen kunnen prachtige patronen vormen en vertellen een 'levensverhaal'. – Rob Blanken

Ingrediënten

Bladeren met mineergangen, plantenpers, lichtbak, led-lampje (Ikea), statief, gemiddeld diafragma.

Bladmineerders zijn insecten waarvan de larven het parenchym van bladeren eten. Daarbij vormen ze zogenaamde bladmijnen. In Nederland zijn achthonderd (!) soorten bladmineerders gevonden. Het betreft vliegen, kevers, zaagwespen en mineermotten. Bladmijnen zijn divers van vorm en kunnen variëren van een vlek in het blad tot fotografisch interessante gangenstelsels. De meeste bladmineerders beperken zich tot een of enkele plantensoorten. Voor meer informatie over deze zeer interessante groep insecten zie bladmineerders.nl.

De bladmineerders leggen hun eitjes op de waardplant. Uit het ei komt een larve die zich door het bladparenchym heen vreet. Tijdens hun verblijf in de gang groeien de larven, waardoor mineergangen geleidelijk breder worden. Meestal blijven de uitwerpselen binnen de bladmijn aanwezig in de vorm van kenmerkende slierten of korreltjes. De larven hebben

vaak moeite om grotere bladnerven te passeren. Daardoor ontstaan leuke patronen. Binnen de mijn vinden tevens regelmatig de vervellingen en de verpopping plaats. Het uiterlijk van de mijn is meestal heel kenmerkend voor de insectensoort.

Bladmijnen treden vooral op in oudere, vaak al beschadigde bladeren. Zoek dus niet op de buitenste frisse bladeren. Het is handig de bladeren gedurende twee weken te drogen in een plantenpers (twee plankjes, oude kranten en twee spanbanden). Ze zijn dan volledig vlak. Gebruik voor het fotograferen een lichtbak zodat het licht mooi door de gangen valt. Ik combineer dat meestal met een led-lampje voor opvallend licht. Gebruik een statief en een gemiddeld diafragma (bijvoorbeeld f/8) voor maximale scherpte (diepte). Je kunt een heel blad fotograferen, maar je ook beperken tot een grafisch detail.

Wetenschappelijke naam

Vele soorten

Kenmerken

Bladmineerders hebben met elkaar gemeen dat ze gangen graven in bladeren. Er zijn vliegenlarven,

keverlarven, bladwesplarven en rupsen die op deze manier aan voedsel komen. Veel soorten hebben een karakteristieke gangvorm en een specifieke waardplant.

Zeldzaamheid

Variabel

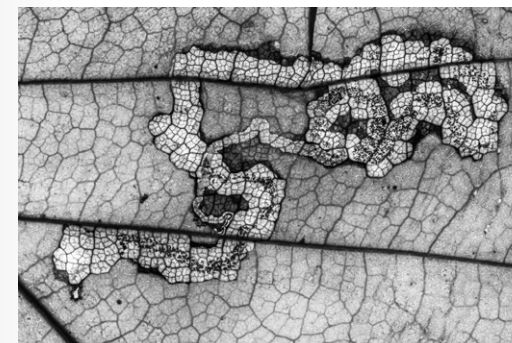
Waar en wanneer

Door de vele soorten zijn bladmineerders het hele jaar door in het gehele land te vinden.

ZOEK NAAR MOOIE PATRONEN

Mineergangen in het blad van peterseliebraam (*Rubus laciniatus*). 105mm; 1/15s bij f/10; ISO 250. 29 januari.

Detail van een blad met een mineergang. Omgezet naar zwart-wit voor een meer grafisch effect. 180mm; 4/5s bij f/11; ISO 200. 11 december.

Living apart together (lat-relatie). 105mm; 1/30s bij f/11; ISO 250. 29 januari.

Blinde bij

Met natuurfotografie vier je vaak het leven. In al haar pracht en praal probeer je de schoonheid van de natuur vast te leggen. Maar de natuur is naast prachtig ook hard, en de dood hoort ook bij het leven. Dus waarom niet proberen daar het beste van te maken? Vier het leven, fotografeer de dood. – Chris Ruijter

Ingrediënten

Ultra-macro-objectief, hoge diafragma waarde, dood insect, macrorail (handig, niet noodzakelijk).

Het eigenhandig ombrengen van dieren om ze te kunnen fotograferen, is voor mij een heel grote no-go. Altijd al geweest trouwens. Het kunnen genieten van fotografie, zowel van het beoefenen ervan als de beelden zelf, hangt voor mij voor het grootste deel samen met de beleving, het toeval en hoe de dingen lopen. Prachtig als alles samenkomt op het juiste moment.

Er komen echter ook weleens kansen voorbij die ik niet kan laten gaan. De zogenaamde vensterbankslacht-offers. Gevangen achter een voor de diertjes ondoordringbare en ongrijpbare wand genaamd glas laten ze uiteindelijk het leven. Onophoudelijk gezoem van achter de ficus houdt altijd een keer op. En wie zoekt zal vinden. Met een beetje mazzel een gaaf exemplaar, nog niet te lang dood. Nog niet te veel stof gevangen, want dat zie je onherroepelijk terug op de foto's.

Stof is dan ook een van de grootste uitdagingen van deze vorm van fotografie. De andere is de houding van de overledene. Het insectenlijf heeft vaak de neiging uiterst vroom de pootjes op te vouwen. Leuk voor het dier, minder voor de foto; dan zie je natuurlijk metéén dat-ie dood is.

Zo af en toe vind je een exemplaar dat er nog bij staat alsof het zo kan wegvliegen. Zo ook deze blinde bij. Niet echt blind natuurlijk, maar blind als in 'kan niet steken'. Het is namelijk een soort zweefvlieg en hij doet alleen maar 'alsof' hij gevaarlijk is. Als je gaat fotograferen, zorg je ervoor dat de camera zo recht mogelijk voor de kop van de vlieg gepositioneerd is. Dat zorgt voor een echt portret; die zijn immers nooit schuin van boven. Ik had de mazzel dat het kopje van het dier licht gedraaid was, wat voor een eigenwijze uitstraling zorgt.

Wetenschappelijke naam

Eristalis tenax

Kenmerken

Deze zweefvlieg lijkt in kleur op een bij, maar onderscheidt zich door de korte, knopvormige antennes, de grotere ogen en het bezit van

twee in plaats van vier vleugels. Hij heeft twee donkergele vlekken aan de zijden van het tweede achterlijfsegment. Gemakkelijk te verwarren met andere bijvliegen.

Waarneming-ID

1772

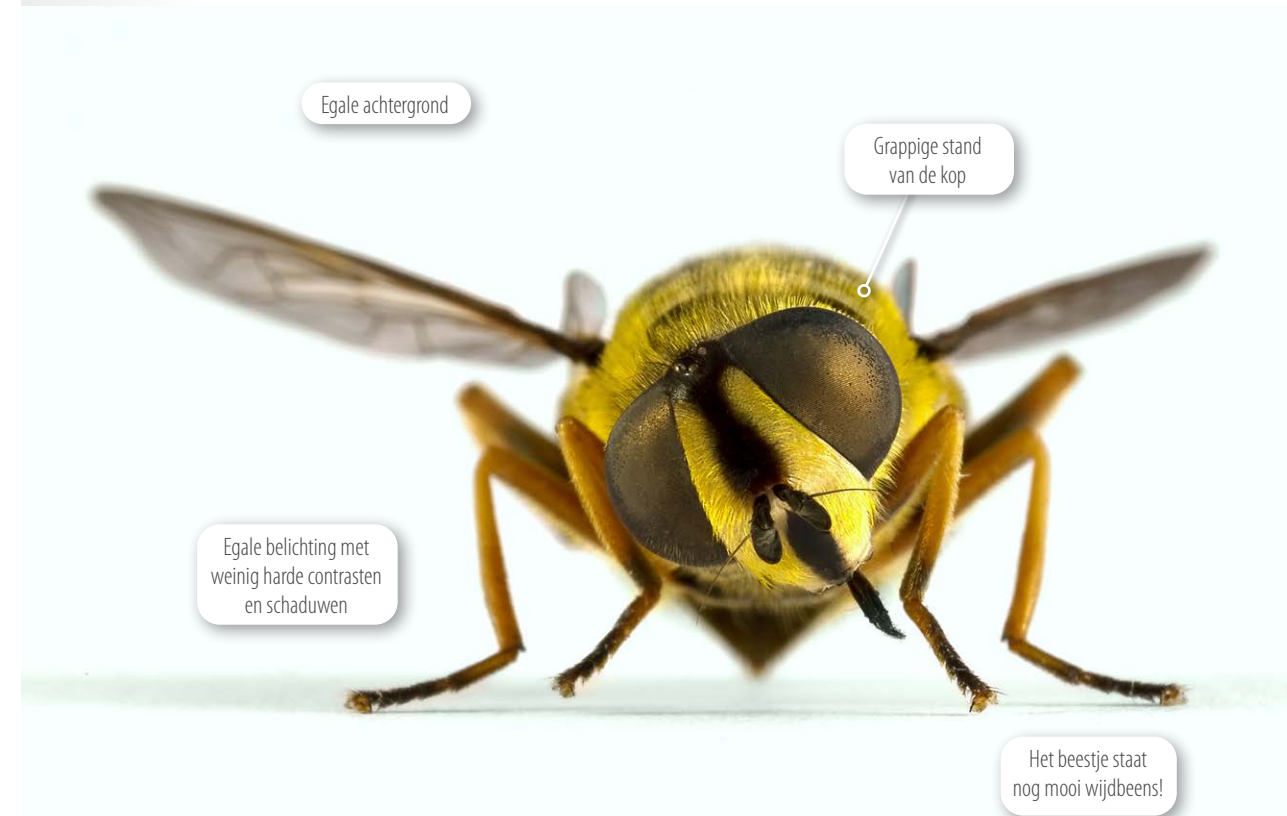
Zeldzaamheid

Zeer algemeen

Waar en wanneer

Vooral mei-november. De blinde bij stelt weinig eisen aan zijn biotoop en komt overal voor.

VENSTERBANKSLACHTOFFER

De blinde bij lijkt je aan te kijken en zich af te vragen: wat moet je nou eigenlijk? 90mm; 1,6s bij f/8; ISO 100. 22 oktober.

Fotografeer op een lichte plek en creëer een egale achtergrond, zodat deze niet afleidt van je onderwerp. Van tevoren verwijder je zoveel mogelijk stofjes van het beest, naderhand kun je desnoods nog een digitale touch-up doen tijdens de nabewerking. Draai je diafragma behoorlijk dicht voor voldoende scherptediepte; te weinig 'klopt' niet met het beeld dat je probeert te maken. Werk van statief met macrorail of leg je camera neer op je werkplek voor de meeste stabiliteit. Je kunt dan voor de scherpstelling

óf je camera óf je onderwerp verschuiven. Zet de vergroting van je macro-objectief op maximaal bij een macro-objectief dat tot 1x vergroot en kijk bij een ultra-macro-objectief even wat er nodig is aan vergroting. Als alles dan een beetje mee wil werken, lijkt de zweefvlieg op het eerste gezicht gewoon nog te leven! Er is echter toch iets dat de staat van het diertje verradt en waar je weinig aan kunt doen. Zie jij het ook? Een hint: ze zeggen weleens dat de ogen de ramen van de ziel zijn ...

Gouden tor

De gouden tor is een opvallende verschijning: spiegelen groen gekleurd met een mooie witte tekening, ongeveer twee centimeter groot en een echte bloemenliefhebber. Deze uitstekende vliegers steken als een van de weinige kevers hun vleugels onder hun harde dekschilden uit in plaats van de schilden open te klappen. Omdat de vleugels tegen deze dichte dekschilden aan ratelen hoor je de kever al van verre aankomen! – Robin Kraaij

Ingrediënten

Macro-objectief (tussenringen zijn niet nodig, want de kevers zijn voor Nederlandse begrippen vrij groot), hard licht, witte paraplu.

Gouden torren zijn prachtige kevers die ik altijd tegenkom op de mooiste, zonovergoten dagen en, het is ongetwijfeld toeval, op schitterende plekken. Deze kevers zijn met hun metallic uiterlijk en hun flinke formaat een spektakel in de natuur en op de foto.

Het op de foto zetten van de gouden tor kan toch een flinke uitdaging zijn. Het belangrijkste is natuurlijk de gouden tor vinden. Hij is helaas vrij zeldzaam in Nederland. Als je de kever dan eindelijk voor de lens hebt, begint de volgende uitdaging.

De kevers kunnen heel rustig zijn, maar vooral op warme dagen ook veel en snel vliegen. Probeer een groen glimmend stipje in een groene wereld dan maar eens in het oog te houden tot het weer landt, een uitdagende taak!

Heb je de gouden tor eindelijk voor de lens, benader het dier dan zonder onverwachte bewegingen te maken, zodat het niet weer de vleugels uitslaat. De kever op een bloem fotograferen is erg natuurgetroou, maar kan een redelijk drukke foto opleveren. Ik wachtte tot de kever een tak uitkoos, zodat ik een wat rustigere achtergrond kon gebruiken om de metallic kleuren beter uit te laten komen. Deze dieren zijn het meest vindbaar bij hard licht. Een paraplu kan dan van pas komen om de harde zomerzon wat af te zwakken, zodat er geen felle schitteringen ontstaan op de dekschilden. Verder koos ik ervoor om de kever van de zijkant te fotograferen. De buik is meer koperkleurig dan groen en je ziet de gewelfde dekschilden waar de vleugels onder uitgestoken worden extra goed!

Wetenschappelijke naam

Cetonia aurata

Kenmerken

Metallic groene kever, met dunne witte streepjes op de dekschilden. De onderzijde van de kever is meer koperkleurig. De gouden tor klapt zijn dekschilden niet open, maar steekt de vleugels onder de dekschilden uit. De vleugels klappen bij het vliegen tegen de dekschilden waardoor de kever zeer luidruchtig vliegt. Te verwarren met: gedeukte

gouden tor (*Protaetia metallica*). De dekschilden daarvan zijn vaak wat meer gedeukt, de kleur van de rug is meer koperkleurig. Het belangrijkste kenmerk is op de onderkant van het borststuk te vinden: het uitsteeksel van het borststuk is bij de gouden tor bol en bij de gedeukte gouden tor afgeplat.

Waarneming-ID

8612

Zeldzaamheid

Zeldzaam

Waar en wanneer

Volwassen dieren vooral mei-juli. Vooral te vinden op de Veluwe, in het zuidoosten van Nederland (met in het midden en het zuiden van het land ook incidentele waarnemingen) en verspreid over geheel België. De gouden tor is het meest te vinden op wilde rozensoorten, meidoorn en vlier.

EEN VLEGEND JUWEEL

De kever toont vanaf de zijkant de mooiste kleuren

Zoeken naar kleurcontrast, zodat het groen lekker opvalt

100mm; 1/1000s bij f/8; ISO 400. 14 juni.

De onderzijde van de kever is koperkleurig. Pak een kever alleen op als je weet hoe je zo'n diertje moet hanteren om schade te voorkomen. 100mm; 1/1000s bij f/8; ISO 400. 14 juni.